

Hvad ser du?

Er Danmark et kristent land? Når man ankommer til Københavns hovedbanegård, ser man straks store plakater, hvorpå der står: Læs Bibelen – det gør jeg!

Folketingsmedlemmer, sportsfolk, kunstnere og andre lader os vide, at de læser Bibelen, og det bør alle vi andre også gøre.

Hver dag oplæses i dette nye år et afsnit af Bibelen i radio; hele Bibelen skal lyde gennem æteren bortset fra slægtsregistrene i Det gamle Testamente.

I fjernsynet læses hver aften et afsnit for børnene.

I en af vore provinsbyer blev hele Bibelen læst i et stræk; det varede 86 timer; og borgmesteren læste det første afsnit.

Bibelen ligger fremme i alle boglader og sælges mere end nogen anden bog.

Slår du en avis op, ser du store annoncer: *Læs Bibelen!*

Kører du i S-tog eller bus, ser du ligeledes: *Læs Bibelen!*

*

Det er *den nye Bibeloversættelse*, der er anledningen til, at der nu reklameres som aldrig før for Bibellæsning.

Det er mere end 250 år, siden en samlet oversættelse af hele Bibelen er udkommet på dansk.

Der er udkommet adskillige oversættelser af Det gamle Testamente for sig og Det nye for sig, men en samlet oversættelse af *hele* Bibelen fejres som en national begivenhed.

Dronningen har autoriseret den, og nu skal den anvendes i *folkekirken* ved Gudstjenesterne.

Det blev først fejret ved en festgudstjeneste i *Københavns domkirke*. Dronningen, medlemmer af regeringen, højere embedsmænd og andre kendte personligheder deltog.

Om aftenen var der festforestilling i *Det kongelige Theater*, hvor Bibelens betydning for kulturlivet blev anskueliggjort, bl.a. ved afsnit af *Carl Nielsens* opera *Saul og David*.

*

Der kan altså ikke herske nogen tvivl om, at *Danmark* er et såre kris tent land!!

Ak, gid det var så vel!

Det nye år, som vi nu er inde i, skal være et *Bibelens år*. Lad os bønfalde Gud om, at Han i sin nåde og kraft op søger

mange af dem, der nu har fået Bibelen i deres hånd, og leder dem til sand anger, omvendelse og tro!

*

Der ligger 16 års grundigt arbejde bag den nye oversættelse. Først udgav oversættelseskommisionen prøver på den nye oversættelse og opfordrede til, at man fremkom med kritik og forslag til forbedringer. Alle ændringsforslag blev nøje gennemgået og overvejet, og der blev taget hensyn til adskillige.

Det er *Det danske Bibelselskab*, der står bag dette vældige arbejde.

Nu foreligger altså for første gang i århundreder en ny oversættelse af hele Bibelen.

Er det så en vinding – er det en god oversættelse – er den bedre end den gamle – var det nødvendigt med en ny oversættelse?

Det er der delte meninger om, og jeg er ikke i stand til at besvare disse spørgsmål.

Jeg bruger den nye oversættelse ved siden af den gamle. Mon ikke de fleste (i hvert fald af min generation!) vil gøre det.

*

Men da Bibelen således kom i centrum for opmærksomheden her i landet, blev jeg mindet om profeten *Jeremias'* ord: »Land, land, land, hør Herrens ord« (22,39).

Lad os forene os i bøn om, at dette profetiske råb må trænge igennem og få hjerterne til at skælve i vort folk, så mangfoldige udbryder: »Hvad skal vi gøre for at blive frelst?«

*

Når vi ser tilbage på det svundne år, tænker vi med megen taknemmelighed på *tirsdag d. 2. juni*, da al jordens Herre bestemte, at der i Danmark skulle lyde et NEJ til den europæiske union.

Folketinget havde med overvældende majoritet bestemt, at der skulle lyde et Ja, og massemediernes havde bombarderet folket med argumenter for et Ja – men de regnede ikke med Ham, der har al magten i Danmark og som besvarer sine udvalgte bønner!

Tirsdag d. 2. juni var en ydmygelse for folkets politiske ledere – men de lod sig ikke ydmyge. De mener fortsat, at Nej-si-

gerne tog fejl, og ingen af dem har sagt et eneste ord om, at »endnu er der en Gud for oven, som råder for Danmarks sag!«

*

De tre andre skandinaviske lande har nu søgt om optagelse i den europæiske union.

Det er, som om ingen politisk leder noget sted overhovedet regner med den levende Gud.

De problemer, vore nordiske lande kæmper med, er først og fremmest af *åndelig* og *moralisk* karakter. Det forstår politikerne ikke – de har kun øje for de økonomiske vanskeligheder, skønt disse dels er småtterier i sammenligning med det moralske forfald, dels er følgen af dette forfald.

Og så tror de, vore problemer løses, hvis vi kommer med i den europæiske union. Sandheden er imidlertid, at det moralske og åndelige forfald vil accelerere endnu mere i et Babel af syd-, mellem- og nordeuropæiske stater.

*

Profeten *Jeremias* siger også: »Se, ulykken går fra det ene folk til det andet« (25,32). Når grænserne slettes og folkene forener sig i en union, hvilket folk har da nogen som helst mulighed for at afvende ulykken? Hvordan kan politikerne love, at en union er lykken?

Dumt er hvert menneske, uden indsigt (Jerem. 51,17) – det er sådanne mennesker, der vil lede folkene!

Dog, vi foragter dem ikke; vi beder for dem og vore folk, at HERREN vil forbarme sig over os alle!

*

Når vi ser tilbage på det svundne år, er det tydeligt, at den *muhamedanske verden* rejser sig og vil gøre sig gældende. *Tyrkiet* er på vej op og er ved at drage de tidligere sovjetrussiske, muhamedanske nationer til sig i et stærkt forbund.

Iran er også på vej op efter den ødelæggende krig med Irak. Det har anskaffet sig atomvåben og er *Israels* ærkefjende nr. 1.

De fundamentalistiske muhamedanske kræfter gør sig stærkt gældende i *Ægypten* og *Algier* – og hvem ved, om verden ikke snart står over for en islamisk magtudfoldelse af hidtil ukendt omfang?

*

En *europæisk* union og en *islamisk* union – vil de kunne forenes? *Tyrkiet* ønsker, som bekendt, at blive medlem af EF.

Ja, hvor utrolig en union imellem islamiske og europæiske stater end forekommer, kan den meget vel blive virkelighed.

Der er mange årsager hertil, bl.a. økonomiske, men hovedårsagen vil være *Israel*.

Det åbenlyse islamiske had til *Israel* og den slumrende antisemitisme i store dele af Europa kan hurtigt finde sammen »for at redde verden!«

Hvorfor skal *Nordens* lande, hvor antisemitismen aldrig slog dybe rødder, ind i en union med stater, især katolske, hvor jødehadet altid ligger under overfladen? Paven har endnu ikke anerkendt *Israel*!

*

Måtte Gud skænke *Nordens* lande en sand *profetisk røst*, der kan afsløre synden og dårskaben og kalde til omvendelse!

Måtte Gud i sin hellige nåde sende nådens og bønnens Ånd over sin menighed i disse sidste dage!

*

Det vil vise sig, at endetidens historiske centrum er *Israel*. Det er der tilsyneladende ingen af de ledende politikere, der har noget indblik i. Den største nåde, der kan times det danske folk, er aldrig at blive alieret med *Israels* fjender.

Kan vi bede herom??

*

Det år, der gik, var også karakteriseret af, at mange menigheder lod sig forfladige, verdsliggøre og popularisere endnu mere.

Gudsfrygten er ved at forsvinde fra forsamlingerne.

Dermed er væsentlige begreber næsten borte fra store dele af menighederne. Lad mig nævne nogle elementære begreber som:

Ærbødighed – Velopdragenhed – Høflighed – Velanstændighed – Orden – Fasthed.

Vi har meget at indhente, hvis vi vil tilbage til den alvor og respekt for det hellige, der prægede de sande vækkelser.

*

Men Gud befinder sig ikke i en vanskelig situation. Udviklingen er ikke kommet bag på ham; han har forudsagt den i sit ord.

Det gælder om, at vi ikke lader os

overvælde af nogen modgang eller skuffelse, men holder fast ved, at det ikke er mørket, der har magten, selv om det ser sådan ud, men vor opstandne Herre og Frelser.

Den sigtelse, der sker i menighederne, er nødvendig. Hvor man lukker verden ind og bliver ved dermed, må Herrens udvalgte før eller senere gå ud.

Hvor skal vi så gå hen? Det spørger mange mig om, og jeg forstår dem.

Nogle af dem har haft den sorg, at deres børn gik ud i verden, fordi de i menigheden lærte rock-musikken at kende og derfor blev forført.

Hvor skal vi gå hen? Menigheden angrrer tilsyneladende ikke, men fortsætter i synden og forfaldet.

De må »nøjes med« at *samles i hjemmene* – måske nogle ganske få. Sådan begyndte menighedens historie. Sådan vil den formentlig slutte.

*

Herren sagde ikke: »Hvor to- eller trehundrede er samlede i mit navn, der er jeg selv midt iblandt dem.« Du ved, hvad han sagde! Det var meget små tal, han nævnte, thi han er ikke i mindste måde imponeret af, end sige afhængig af mængde!

*

Der findes lykkeligvis endnu hellige forsamlinger, hvor verdens larm ikke har fået lov til at trænge ind.

Herren har endnu nogle mænd, der kan sige NEJ uden at ændre på det. Derfor kan de også sige JA, så HERREN stemmer med deri!

Vi havde den glæde og forret i slutningen af november at have tre møder med vor 92-årige broder *Ove Falg*.

Han har sagt NEJ til verdsliggørelsen og tarveliggørelsen af Herrens hellige navn og har måttet bære konsekvenserne heraf.

Vi mærkede under møderne med denne gamle mand Herrens nærhed og dybe smerte over tilstanden iblandt Guds folk.

Vi hørte også kaldet til udskillelse og fik brændende hjerter derved.

Ja, vi fik en forventning om, at Gud måske i sin udgrundelige nåde endnu engang vil vække danskere ved at *ryste* dem, *sønderbryde* dem og *føre dem gennem genfødselsens trange port*.

Må ingen af os stå som hindringer herfor!

*

Der er mange, der er med i forsamlingerne, men som aldrig har kendt til et sønder-

knust hjerte og en sønderbrudt ånd. De har aldrig mødt Den Hellige i menigheden, thi ham holdt man på afstand med halløj, pjank og larmende sang.

Derfor er de aldrig blevet født på ny.

Men de medvirker!

Hvilken sorg!

*

Ove Falg sagde: »Jeg vil ikke være med til noget, uden at jeg er overbevist om, at Herren er med!«

Han sagde ikke: » ... uden at jeg *mener*, at Herren er med!«

Hvis enhver i kristenheden vil handle som denne Herrens gamle tjener, vil meget kristeligt arbejde blive bragt til ophør i dette nye år eller til en gennemgribende revision.

Hvilken velsignelse!

*

Der er kun nogle få år til årtusindskiftet. Mon vi når dertil? Herrens hellige føler, de må gøre sig rede til Hans komme. Mange er overbeviste om, at Han er såre nær.

Der hersker en almindelig rådvildhed og utryghed i samfundet. Der er ikke nogen fast tro på, at tiderne nok skal blive bedre. De økonomiske problemer, den store arbejdsløshed og den stigende kriminalitet giver menneskene bange anelser.

Flygtningestrømmen fra *Jugoslavien* og andre steder på jorden bringer nød og fortvivlelse ind på livet af mange besindige mennesker.

Endnu er det danske samfund ikke brudt sammen, endnu får alle det daglige brød – men mange tænker i deres stille sind: *hvor længe?*

Går tankerne så ud over jorden, bliver frygten, for hvad der skal komme, endnu større hos mangfoldige.

Men vi får lov til at løfte vort hoved og vide, at vor forløsning stunder til!

Vi sørger med vore medmennesker over tilstanden med al dens nød og skrig, men vi har den forret, at vi kan gå ind i vort kammer og udøse vore hjerter for Herren.

Er der nogen kristen, der ikke bærer på en eller anden smerte? Der er smerten over den åndelige tilstand rundt omkring – der er smerten over vort folks forfald – mange bærer på smerten over, at nogle af dem, de er knyttet nærmest til, vender Herren ryggen – alle bærer vi smerten over vor egen kommen-til-kort – og alle føler vi os medskyldige i den tilstand i menighederne og i vort folk, som vi sørger over.

Det ufatteligt vidunderlige er, at Her-

ren deler al vor smerte med os for i sin time at vende den til frydeskrig.

Derfor spænder vi ved det nye års begyndelse bæltet fast om vort sinds lænder og sætter fuldt ud vort håb til den nåde, der skal blive os til del i vor Herres Jesu Kristi åbenbarelse, og vi siger: »Kom, Herre Jesus, kom snart!«

*

For min egen del har jeg følt, at jeg skal holde mig i ro i januar og februar.

Hvad det nye år angår, har jeg ikke aftalt et eneste møde noget sted ud over Gudstjenesterne i *København*.

Jo, stævnet på *Nyborg Strand* er berammet til dagene 20. til 25. juli.

Når man som jeg taler om, at meget kristeligt arbejde vil høre op eller blive grundigt revideret, om Herren får det afgørende ord, kommer mit eget virke i Guds søgelys på en særlig måde.

*

Det er næppe mere aktivitet, der vil hjælpe menigheden i det nye år og gøre dens vidnesbyrd mere overbevisende. Vi bør ikke samle vor opmærksomhed om, hvad menighederne og de kristelige organisationer planlægger og kalder til opslutning

om, thi i alle disse større eller mindre foretagender bliver betydningen af det enkelte menneskes personlige vidnesbyrd i hverdagen undervurderet. Kampagner har en yderst begrænset åndelig betydning.

Hver enkelt af os må opøve sig i at følge Herren og adlyde ham hver dag. Det har større betydning både for os selv og for vore omgivelser end vor deltagelse i nogle kampagner.

Vidnesbyrdet er aldrig stærkere end den tros-lydighed, der kendetegner ham eller hende, der vidner.

At der samles tusindvis af mennesker ved kampagner, giver ikke vidnesbyrdet mere kraft – tvært imod! At møderne udsendes i fjernsyn giver heller ikke vidnesbyrdet nogen ekstra åndelig kraft.

Kun hvis vidnet er præget af Kristus, har hans vidnesbyrd åndelig kraft. Jo mere han er præget af Herren, des stærkere er hans vidnesbyrd. Og et Kristus-præg får et menneske kun ved at følge Herren på den smalle vej.

Vi må derfor lære at tage vort kors op dagligt og følge Ham. Det kan vi vel kalde vor hovedopgave i det nye år.

*

Der tales meget om troskab imod menigheden. Der burde tales mere om troskab

imod Herren.

Menigheden må ikke blive en afgud. Jo mere en menighed afviger fra Herren, des mindre kan den gøre krav på troskab. Når den lukker verden ind, ligger den jo i strid med Helligånden.

Venskab med verden er fjendskab med Gud.

*

Hvis vi i dette nye år lægger mere vægt på det personlige, det ægte, alt det, der er mit ansvar, min opgave, min pligt og min forret, da kan det være, vi får lov til at opleve *fornyelse!*

Da kan det også være, vi bliver *sjælevindere*, thi det bliver man ikke ved at være med i en kampagne eller to, men ved at følge Herren.

Eet er da sikkert: Vi vil selv blive vakt – og de, der selv er blevet vakt op af Herren, kan måske få lov til at vække andre.

Da vil det blive et meget glædeligt nyt år!

I dette håb ønsker vi hinanden et vel-signet nyt år i vor Herres og Frelsers mægtige Navn!

*